

delvis gennem Eksempler — et skarpt tegnet Billede dels af de Urimeligheder, der rummes i de nugældende, gamle Love om dette Forhold, og dels af, hvorledes det nye Forslag afhjælper disse forhistoriske Tilstande paa Lovgivningens Omraade, — Tilstande, som jo ingenlunde svarer til de Forhold, som nu præger det praktiske Liv.

Paa Mødets 3. Dag talte endelig —

i Skibelund Krat,

Undervisningsminister Appel, Frk. Hanne Jensen fra Nordslesvigske Kvindeforening og Fru Lemche, efter at D. K.s Formand, Fru J. Arenholt, i en smuk Tale havde budt den store Forsamling Velkommen paa, det af historiske Minder prægede Mødested.

Undervisningsministeren udtrykte Haabet om, at den kommende Tid, Glædens og Oprejsningens Tid, maatte bringe Opgang i alle vort Lands Forhold, idet han paapegede, at det ofte vil være lettere for Mennesker at finde hinanden i Samarbejde under trange Kaar end i Modgangens Tider. Ministeren omtalte de usikre Forhold, som Krigen havde ført med sig, og den Afviklingens Periode, som maatte til, før det hele kunde komme i Orden igen, og han paakaldte Kvindernes Medvirkning til, at det kunde naas, at Arbejdet overalt kunde blive sat i Høj-sædet — som den Hæder, den Livs-fornødenhed, Arbejdet er. Det at sætte *Arbejdets Ære* til Højbords kunde intetsteds bedre læres end i Hjemmene. Uden at udvikle Tvang kunde man søge at udvirke, at der igen skabtes en Interesseskreds i Hjemmene, der kunde have en større, mere bindende Virksomhed, saa at de unge kunde føres tilbage til disse, fordi de dér fandt det, som kunde fylde deres Tid. Ministeren erkendte det selvfølgelig i, at Kvinder fik Adgang til alle Virksomheder; men den Tid er nu inde, da man virkelig forstaar Betydningen af Kvinders Arbejde i Hjemmene. Her magter Mænd ikke at erstatte Kvinderne, slappes de Baand, der knyttes i Hjemmene, gaar vi mod Nedgang. De sønderjydske Kvinder har vist, hvad det kan betyde, at Hjemmene bevares, aandeligt og timeligt. Uden at beskære Friheden maa man søge at drage Arbejdskraft til Hjemmene, at fremkalde den Ære for Arbejdet i Hjemmene, som kan give stærke Hjem, fyldte med Virksomhed, til hvilke den unge Slægt gerne søger ind.

Efter denne Taler fulgte Frk. Hanne Jensen, der kastede et Tilbageblik oevr de forløbne Aar, i hvilke danske Mænd og Kvinder havde opbygget et Danmark, et Hjem, som det for Sønderjyderne vel var værd at komme tilbage til. Hun omtalte D. K.s Virksomhed og den *Vilje*, som læa bagved denne, takkede for det Arbejde, der var gjort, og takkede Dansk Kvsfs. Medl. for den Kærlighed til deres eget Køn, hvormed D. K.s Gerning har været underbygget. Derefter omtalte Hanne Jensen de sønderjydske Kvinders Gerning fra 1864 til Genforeningen: Vor Have er vanrøgtet, Ukrudtet er saaet i den, og dog har vi stadig følt os som hørende til samme Hus som I. Naar vi har kunnet opretholde Danskheden, skyldes det Strømningerne fra Danmark. Da det danske Splitflag gik til Vejrs herude, da var det, som om al Haardhed, al Lidelse og Krig var glemt. Og dog er Glæden blandet ved Tanken om dem, der blev tilbage; men vi har sat Lys i vort Vindue, — det skal skinne for dem. — Nu vil vi sammen med Jer arbejde for det danske Samfund.

Frk. Hanne Jensens Tale, der var holdt i en overordentlig smuk, ja til Tider højtidelig Form, var af stor Virkning.

Sidste Taler var Gyrithe Lemcke, der i sit Foredrag især dvælede ved de to Kvindeskikkelser, som Stedet og Øjeblikket særligt maatte lede Tanken hen paa — Thyra Danebod og Dronning Margrethe. Fru L.s Skildring — der var isprængt sarkastiske, ofte meget fornøjelige Sidebemærkninger — levendegjorde de to Kvindeskikkelser og gav et tydeligt Billede af deres overordentlige Betydning for de Perioder af Landets Historie, i hvilke de virkede. „Det bliver ikke godt, før de kommer til at regere, som nødtigt vil“ — og de danske Kvinder har sandelig ved de sidste Valg vist, at de nødtigt vill! At Kvinderne kan regere, har Historien bevist — lad derfor nu flere Kvinder komme til!

*

Mødet hævedes herefter med et kraftigt besvaret Leve for Danmark.

Fra Kredsene.

—o—

Jetsmark-Kredsen, der stiftedes i 1917, har allerede nu ca. 100 Medlemmer. Kredsen havde Sct. Hansdag en vellykket Udflugt til Blokkhus i en

halv Snæs Vogne; der blev holdt Tale om Kvindesagen, og en til Lejligheden forfattet Sang blev afsungen. Vi hidsætter et enkelt Vers:

„Vi ønsker ej, at de kære Mænd Skal kigge skævt til vor Forening, De maa ej tro, vi bekæmper dem — Nej, det er ikke vores Mening! Kun lige Ret, det er, hvad vi vil — Det synes vi, er saa lige til. — —“

Nyborg-Kredsen agter i Dagene 10. — 11. og 12. September at afholde en Udstilling af Kvinders Arbejder og retter herved en Henvendelse til de Kvinder, der er i Besiddelse af Arbejder, som de vil lade udstille, om at stille disse Arbejder til Disposition for Nyborg-Kredsen.

Kredsen er villig til at forsøge at sælge de modtagne Arbejder, om dette ønskes.

Henvendelse bedes rettet til
Wilhelmine Madsen,
Vestervoldgade 25.
Nyborg.

Ude fra.

—o—

Norge.

En Kvinde i Stortinget.

Den for Kristiania valgte Repræsentant i det norske Storting er bleven Statsminister, og hans Suppleant, Frk. Karen Platou, rykker derved op i hans Plads.

Frk. Platou er stærkt socialt interesseret og er bl. a. Medlem af J. C. W.s Udvalg for Kvinders Selverhverv.

Ny Lønningslov for Telegrafstaten.

Mellem de norske Telegrafistinder hersker i Øjeblikket en meget forstaaelig Forbitrelse. Den nu vedtagne nye Lønningslov for det norske Telegrafvæsen er ogsaa for Kvindernes Vedkommende paa flere Punkter af en saadan Natur, at man maa forbavses over, at der virkelig i vor Tid kan bydes de kvindelige Borgere i et Land noget saadant.

Efter de Oplysninger, der foreligger for Red., er Forholdet det, at der er ansat ca. 400 Kvinder i den norske Telegrafetat som Telegrafister, og ca. 200 Mænd. Nu opretter den nye Lov en Stilling — Telegrafekspeditor —, hvori alle Mændene og — ca. 100 Kvinder rykes op! Herved vil ganske unge mandige ansatte rykke op forbi Kvinder, der har gjort ca. 20—22